

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Per ea tempora militares Holsatiae, cùm prætendebant literas regis Daniae domini sui, immensam ab illo pecuniam mutuam petuere: Idq; cùm crebrius sine intermissione agerent, voluit rex finem rebus dare: paucos ex suo concilio adhibuit, inter quos Lubicensis episcopus, & urbium vicinarum consulares oratores, euocauit in Zegeberg: Coram his constituit diem Holsatii suis: ut quisque productis in medium literis, calculum rerū quas posceret, liquidò poneret: Ratione producta, vnde as, & in quos usus impendissent, de quo litera eoru loqueretur. Venere oes metu magis, q; alias spe exciti, quod exemplū formidaret cuiusdam ex suo ordine magni viri, qui inauditus in exiliū agebatur. Erant qui foverent spem accipiendæ pecunia, alijs etiā iam tū dubitantibus. Et cùm singuli citarentur, vt quisq; reis uerationem iniiret: erant qui non aliud prætenderent, quam simplicem literarum tenorem, regium afferentes, vt literis suis, in quibus rex ipse loqueretur, testimonio sigilli fidem haberet, reponeretque, de qua illæ loqueretur pecuniam: Nec enim post tot annorum interualla, potuit exceptionem non numeratae pecuniae obijcere: nec eius forte meminerat. Alij poterant exactum rerum suarum calculum ponere, prætendentes illo loco tantam impensam pro rege pecuniam, tempora quoquè signantes: ibi fidem interposuisse, posteaq; soluisse. Maior erat numerus eorum, qui initio acceptis dono ab rege literis, cùm pecunia nulla numeraretur, obligationem in literis habuerent: Alijs etiam vicibus usuras, quæ prouenerant, adiecerent summa: vt alijs datis literis cum sorte prima cumularentur usura: Eaque re nonnunquam iterata, immensam sibi debitam à rege pecuniam prætenderunt.

Erat

Erat autem rex Christiernus princeps humanissimus, & qui petenti nihil negare potuisset: Vnde factum est, ut largus etiam in dandis literis haberetur. Sed cum immensa excresceret summa, voluit omnes vna ratione abigere, nemini responsurus de literis, quae de nihilo concepta dicerentur. Erat in illis qui obsecraret, vt rex, omni eius accepta substantia in praedijis & iumentis, sola arma cum equis militaribus linqueret, & fidem, quae se pro rege obstrinxisset, impleret, ipse abiturus in alienas terras, quomodo posset militans, panem inueniret. Non tenuere lachrymas qui audierunt: Sed semel indurato callo pectoris, nihil humanum illi rex reddidit. Alius quidam, cum promptam pro rege pecuniam multis vicibus impendisset, & eadem facilitate cum ceteris abigeretur, abire recusavit, poscens ad regis presentiam peruenire: Cum non facilè admitteretur, ipse depulso ianuatore, ingreditur, explicans, quibus locis & temporibus as suum expendisset expromptum pro rege, toties pro ipso capitis discriminem subisset: aliquando propter eum captus, sua se pecunia redemisset, & nunc velut ignotus abigeretur: non abiturum se, quin aliud audiat: alioquin calum & terram contestaturum: vitam impendere, quam suos linquere parulos exhæredes, præoptaret: Illum rex verbis placatum, iussit ad constitutos terminos, deputatis locis, sua præstolari. Sed tum flentes abidere, qui ut fidem implerent, omni possessione sua se exuunt, ad inopiam redacti.

CAPVT XXVII.

EVOCATIS quoquè Thietmaris in Rendesborg, idem rex hoc tempore ostendit imperiales literas, quod terra illorum ducatui incorporatur Holsatia, parere regi, & legitimis suis hæredibus iuberetur: requisuitque, vt in